

На основу Закона о јавном информисању и медијима, захтевам да без одлагања, а најкасније у другом наредном броју дневних новина „Политика“, односно најкасније другог наредног дана у Веб издању „Политике“, објавите одговор на текст под насловом „Богићевић купује фирме које је упропастио“, аутора Анице Телесковић, а који је 10. јуна 2017. године објављен у дневним новинама „Политика“ и у Веб издању „Политике“, на насловној и 11. страници новина (рубрика „Економија“), и на насловној (home page) и страници „Економија“ Веб издања.

Захтевам да у складу са Начелом једнаке делотворности информације и одговора, истог Закона, овај одговор објавите у целисти, без измена, изостављања и допуна. Одговор није дужи од текста на који се односи.

Богићевић: Наручени напади против Фармакома

Текст „Богићевић из стечаја купује фирме које је упропастио“ у наслову садржи експлицитну тврдњу „Политике“ да ја намеравам да купим нешто што сам наводно упропастио, а у наставку спекулише са изјавом Предрага Љубовића, стечајног управника Фабрике акумулатора Сомбор, дате Војвођанском истраживачко-аналитичком центру (ВОИЦЕ). Тврдња из наслова је апсолутно неистинита, чиме је „Политика“ обманула јавност, а даље преношење произвољних и ничим документованих навода тзв. истраживачког центра, који делује у оквиру Независног удружења новинара Војводине (НДНВ), такође не може да служи на част најстаријој медијској кући у Србији.

Зачуђујућа је, међутим, та напрасна симбиоза провладиних новина и органа струковног удружења, које је једно од најжешћих критичара актуелне српске власти, али „Политика“, бар у тексту који се бави „мојим жељама“, није понудила читаоцима објашњење. Живо ме занима, верујем и јавност, како је дошла на „идеју“ да на својим ударним страницама пренесе наводе из туђег прилога који је објављен још 31. маја. Да није, можда, због повећања тиража!?

„Закон никоме, па ни Богићевићу, не забрањује да из стечаја купи ФАС. Али, он се званично није јавио и није откупио документацију“, преноси „ексклузивно“ туђе наводе „Политика“ и сугерише читаоцима да ја и поред тога, а што не би било незаконито, „поново намеравам да се домогнем овог предузећа ослобођеног дугова“. Зна ли „Политика“ боље од мене самог шта ја то намерам, или је можда, било професионалније, да апострофирам слоган њеног уредништва „пристојније“, да ме позове и разјасни евентуалну недоумицу. Да испоштује новинарски кодекс и провери аутентичност пренетог разговара са стечајним управником ФАС-а, на чему је градила свој текст, или моју наводну повезаност са фирмом Дем Хелас, уместо што пабирчи моје наводне изјаве по штампи или на интернету. Ништа, нажалост, се од тога није догодило.

„Политика“ у свом тексту тврди сам упропастио сопствене фирме, а ни једном, како за мандата претходног уредништва на челу са Љиљаном Смајловић, а ни сада са в. д. главним и одговорним уредником Жарком Ракићем, није показала ни минимум професионалног интересовања да читаоце обавести шта се заиста догодило са Концерном „Фармаком МБ“, једним од највећих пословних система у Србији. Добро је

што је „Политика“ у свом тексту подсетила да је „ФАС отишао у стечај још у мају 2015. године на предлог Финдоместик банке због финансијске блокаде од 36 милиона евра“, али није добро што никада српска јавност није сазнала да је та иста банка 17. априла 2013. године, само један дан пошто је издала званичну потврду да Фармаком нема неизмирених кредитних обавеза, блокирала концерн и тражила наплату недоспелих кредита. И покренула друге банке да то ураде.

Исти домино-ефекат, када би се применио у обрнутом смеру - када би сви клијенти истовремено повукли своје депозите - угасио би све банке у свету.

Фармаком МБ је тужио Финдоместик банку и тај спор је још у току, а могућа је да је и један од разлога што је Пари Ба група убрзо потом одлучила да прода ову своју франшизу у Србији. Од угледне новине као што је „Политика“ јавност би можда требало да сазна одговор и на ту тему.

Блокадом Фармакома, којом се у свом тексту површно бави „Политика“, стављена је омча концерну око врата, али није била довољно затегнута, и захвалан сам овим новинама што ми је дала прилику да то објасним. Јавност је кроз Записник са одбора поверилаца од 2. јула 2013. обавешена да је господин Синиша Мали, у то време саветник првог потпредседника Владе Србије, наводно покушао да помогне Фармакому. Међутим, истина је другачија.

Из овог записника и два протокола од 10. октобра 2013. године (у оба протокола члан. 3) се види Фармакому наметнут „финансијер“, предузеће „МИ фајнанс“ Велимира Јовановића из Београда, које је од Млекаре Шабац, коју „Политика“, опет површно, наводи у свом тексту“, добијало робу 45 одсто ниже од произвођачке цене. Исти систем, са истим извршиоцем, наметнут је и руднику „Леце“ за - робу јефтинију 36 одсто од тржишне цене. Млакара је у том периоду имала годишњи приход од 45 милиона евра, а Леце 36 милионе евра. Не постоји компанија на планети која би те услове могла да истрпи, али руководство Фармакома се више ни о чему није питало.

Рачуница је јасна: Фармаком је наставио да ради (за другог) и поред блокаде, дугови су му се увећавали због нових неизмирених обавеза, чиме смо директно штетовали и држава и ја, а сав приход одлазио је трећем лицу. Фирма Велимира Јовановића је потом, парама из тих аранжмана, купила 2016. године Млеку. Из стечаја, ослобођену дугова. А „Политика“ мени пребацује да сам то намеравао да учиним ја.

Не могу, нажалост, да се отргнем сумњи да је текст „Богићевић из стечаја купује фирме које је упропастио“ наручен управо од тих лица, јер су против већине њих, као и других који су учествовали у урушавању Фармакома, поднете кривичне пријаве због чега се налазе у великим проблемима.

„Политика“ је у свом тексту подсетила да сам „сувласник и предузећа 'Политика новине и магазини', које издаје дневни лист 'Политику' и 'Спортски журнал'. Претпостављам да ми се неће импутирати да сам упропастио и ПНМ. У јануару 2012. године, када је Ист медија група преузела ПНМ од бившег ВАЦ-а, продати тираж листа „Политика“, према подацима које сам званично добио од пословодства, износио је преко 58.000 примерака. Сазнајем од дистрибутера да је продати тираж у мају ове године испод 43.000. По садашњим ценама то је месечно изгубљених 20 милиона динара.

Скупштина ПНМ-а, у којој су били представници Ист медија групе, није 2014. године усвојила завршни рачун ПНМ-а за 2013, а после тога више никада није одржана, нити су усвојени завршни рачуни за 2014, 2015 и 2016. годину. Чујем да је за 28. јун 2017. заказана Скупштина акционара другог сувласника, „Политике“ АД, са другом тачком дневног реда – извештај о пословању ПНМ за 2016. годину. Тај извештај Ист медија група није добила.

Мирослав Богићевић,
власник Концерна Фармаком МБ

Да бисте се уверили у истинитост изветих навода у прилогу вам достављам Записник са састанка одбора поверилаца од 2. јула 2013, два Протокола од 10. октобра 2013. и потврду Финдоместик банка од 30. априла 2013. да Фармаком 16. априла има недоспеле обавезе од 1,9 милиона евра, а већ 17. априла је био блокиран од исте банке.